

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010902
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3823010902.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom A., B. XXX/X, na neverejnom zasadnutí dňa 24. septembra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, zo dňa 19. marca 2025, sp. zn. 1Nt/33/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 19.03.2025, sp. zn. 1Nt/33/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., okres A., trvale bytom A., B. C. XXX/X, D. A., o povolenie obnovy konania zo dňa 23. novembra 2023, ktorý bol doručený Okresnému súdu Prievidza dňa 24. novembra 2023, vo veci Okresného súdu Prievidza, rozsudku pod sp. zn. 2T 110/2010 zo dňa 12. marca 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 156/2014 zo dňa 17. marca 2015, zamietá ako nedôvodný.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení proti nemu podal odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí.

Odsúdený písomne odôvodnil svoju sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorej uviedol nasledovné:

„Ods. A. B. po vykonanom verejnom zasadnutí a viacerých poradách naďalej jednoznačne zastáva názor, že jeho návrh na obnovu konania bol riadne odôvodnený a zároveň opodstatnený.“

Zásadnými skutočnosťami, ktoré podľa neho odôvodňujú konanie o obnove v jeho trestnej veci, sú predovšetkým výpoveď svedkyne E., v súčasnosti už B., podrobný opis konania svedka F. G. a H. I., absencia vykonania procesného úkonu medzi odsúdeným a svedkom J. K. L. a v neposlednom rade aj vznesená námietka zaujatosti vo vzťahu ku Krajskému súdu Trenčín a Krajskej prokuratúre Trenčín, ktoré všetky uvedené skutočnosti svojim obsahom tak ako ich nateraz predkladá, sú skutočnosťami s vlastnosťami spôsobilými vyvolať obnovu konania pre jeho predchádzajúce odsúdenie.

Čo sa týka svedkyne H. B., tu odsúdený poukazuje na rozpornosť jej výpovede na verejnom zasadnutí z 19.03.2025 kedy vypovedala, že na udalosti zo dňa 02.07.2021 si nič nepamätá, avšak následne zas tvrdila, že v kritickom čase bola chorá. Tu je však na mieste zdôrazniť, že v predmetnej veci vystupovala ako svedok u notára, kde aj podpísala zmluvu o pôžičke vo výške 2.150.000,- SK a z dôvodu vyhnúť sa asi spoluzodpovednosti za nepravdivú výpoveď, vypovedala tak ako vypovedala, pravdepodobne

s cieľom napomáhať takto I.. Tomuto tvrdeniu zodpovedá aj iná časť jej výpovede, v rámci ktorej si dostatočne pamätala iba na to, že I. odovzdal matke odsúdeného sumu vo výške 500.000,- SK, avšak o sume násobne vyššej nevytvára z dôvodov vyššie uvedených.

Napriek tomu, že na verejnom zasadnutí už nemohol byť vypočutý svedok F. G., aj v jeho prípade odsúdený poukazuje na skutočnosti, ktoré neboli predtým dostatočne známe, predovšetkým jeho snaha s H. I. podvodom ho pripraviť o nehnuteľnosť, pričom k uvedenej námietke ako prílohu k tomuto odôvodneniu odsúdený priložil rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 4Co/220/2013.

Napriek tomu, že okresný súd ani po rozhodnutí krajského súdu neakceptoval ďalší jeho návrh, ktorý podľa neho má taktiež zásadný vplyv na možnú zmenu pôvodného rozhodnutia, opätovne poukazuje na dôležitosť a význam výpovede svedka J. K. L., keďže nie sú dostatočne známe okolnosti z akých dôvodov nebola v prípade jeho výpovede zachovaná kontradiktórnosť konania, na ktorej odsúdený naďalej trvá a žiada tohto svedka v rámci svojho návrhu vypočuť predovšetkým k okolnostiam súdu doteraz neznámym.

V neposlednom rade podľa odsúdeného neznámou okolnosťou, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie o povolenie obnovy konania, je ním nateraz namietaná zaujatosť v konaní Krajského súdu a Krajskej prokuratúry v Trenčíne, keďže sudca krajského súdu, ktorý rozhodoval v danej veci a dozorujúca prokurátorka sú manželmi.

Odsúdený s poukazom na uvedené má za to, že ním uvedené skutočnosti ako i dôkazy sú takými, ktoré jednoznačne spĺňajú podmienky, že samy o sebe alebo v spojení s inými skutočnosťami alebo dôkazmi môžu jednoznačne viesť k inému rozhodnutiu než k tomu, proti ktorému jeho návrh na obnovu smeruje.

Zároveň odsúdený poukazuje na skutočnosť, aby odvolací súd pri svojom rozhodovaní akceptoval, že dôkazom skôr neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Odsúdený sa pritom zároveň nechce zbaviť možnosti, aby predmetom hodnotenia mohli byť aj dôvody na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovedí tak, ako to bolo podľa neho napríklad aj u svedkyne B..

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam a z dôvodu, aby ďalej nedošlo k porušovaniu jeho základných práv a slobôd, odsúdený žiada odvolací súd, aby v rámci svojho postupu odstránil negatívne dôsledky predošlých súdnych rozhodnutí, zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie a vrátil veci I. stupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.“

Odsúdený písomným podaním dodatočne doplnil odôvodnenie sťažnosti, v ktorom uviedol, že v danej veci dopĺňa dôkazný materiál o kópiu uznesenia Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 12.12.2008 pod sp. zn. 1 Kpt 866/03-125, z ktorého vyplýva, že F. G. vykonávala dozor nad prípravným konaním v trestnej veci odsúdeného. Ďalej uviedol, že sa dozvedel o jej manželstve s F. G., predsedom senátu, ktorý rozhodol v odvolacom konaní v predmetnej trestnej veci uznesením pod sp. zn. 23To/156/2014 zo dňa 17.03.2015. Podľa odsúdeného došlo už v prípravnom konaní k vážnemu porušeniu jeho práv zamietaním jeho dôkazov. Záverom dodal, že v prípade, ak mu bude povolená obnovy konania, predloží všetky dôkazy, ktoré mu neboli umožnené v prípravnom konaní.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. K písomným dôvodom podanej sťažnosti odsúdeného sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti, dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí, na ktorom mal odsúdený možnosť vyjadriť sa

k veci. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti odsúdeného nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných chýb.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, krajský súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/110/2010 zo dňa 12.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/156/2014 zo dňa 17.03.2015 bol A. B., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 553/2002 Z.z. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov pre výkon ktorého bol zaradený do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň bol odsúdený zaviazaný k povinnosti na náhradu škody poškodeným. Ďalej bolo okresným súdom zistené, že v predmetnej trestnej veci uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/39/2019 zo dňa 15. júla 2019 bolo odmietnuté dovolanie odsúdeného.

Okresný súd o podanom návrhu odsúdeného na obnovu konania rozhodol už uznesením sp. zn. 1Nt/33/2023 zo dňa 24.01.2024, ktorým návrh odsúdeného zamietol. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 3Tos/54/2024 zo dňa 13.12.2024 uvedené uznesenie okresného súdu podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že uvedené uznesenie okresného súdu bolo nepreskúmateľné, pretože nedalo odpovede na otázky, ktoré boli rozhodné pre posúdenie dôvodnosti podaného návrhu na obnovu konania. Úlohou okresného súdu v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia krajského súdu bolo zistiť konkrétny obsah dôkazu, ktorý má priniesť dokazovanie podľa odsúdeným navrhovaného dokazovania, následne posúdiť, či ide o dôkaz neznámy súdu v pôvodnom konaní a v prípade pozitívnej odpovede na predchádzajúcu otázku posúdiť, či takýto dôkaz by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil splnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

K citovanému ustanoveniu krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr. por. je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nemôžu byť považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné tiež dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či v návrhu na povolenie sú vôbec uvádzané skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z obsahu podaného návrhu na obnovu konania vyplýva, že odsúdený navrhol vykonať v tomto konaní o povolení obnovy výsluch svedka H. E. a svedka F. G..

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli

súdu skôr, teda v pôvodnom konaní, známe, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázkou, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novo navrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania, alebo na osobu páchatela, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

Okresný súd návrh odsúdeného na vykonanie dokazovania výsluchom svedka F. G. odmietol s odôvodnením, že tento úkon nie je možný z dôvodu, že svedok zomrel. Krajský súd považuje postup okresného súdu za vecne správny a zákonný, majúci oporu v ustanovení § 277 ods. 4 Tr. por. Vzhľadom na to, že menovaný svedok zomrel, z objektívnych dôvodov ho nebolo možné v tomto konaní vypočuť a správne bolo rozhodnuté o nevykonaní tohto dôkazného prostriedku.

Odsúdený v podanom návrhu na povolenie obnovy konania ďalej žiadal vykonať výsluch svedkyne H. E., teraz B., ktorému dôkaznému návrhu aj bolo vyhovené a svedkyňa bola vypočutá pred okresným súdom.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste pričom takéto posúdenie je výlučne úlohou o takomto návrhu rozhodujúceho senátu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Po preskúmaní veci krajský súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v prípade výpovede svedkyne H. B., sa síce jedná o nový dôkaz, súdu skôr neznámy, avšak nie takej povahy, že by bol spôsobilým, či už sám osebe alebo v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní a skutočnosťami zistenými v pôvodnom konaní privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného A. B.. Z výpovede svedkyne H. B. v tomto konaní nevyplynuli žiadne také skutočnosti, ktoré by neboli súdu v pôvodnom konaní známe a ktoré by mohli viesť k iným skutkovým záverom ako v pôvodnom konaní.

Odsúdený odvodzoval dôvodnosť podaného návrhu na obnovu konania okrem vyššie uvedeného aj tou skutočnosťou, že v pôvodnom konaní malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odsúdený poukázal na skutočnosť, že v prípade výpovede svedka J. K. L. nebol v pôvodnom konaní zachovaný princíp kontradiktórnosti a tento nebol ústne vypočutý pred súdom. Namietal tiež zaujatosť sudcu Krajského súdu v Trenčíne, ktorý rozhodoval v pôvodnom konaní a dozorujúcej prokurátorky, ktorý sú manželmi. Krajský súd túto časť argumentácie odsúdeného nepovažoval za rozhodnú z hľadiska posudzovania existencie zákonných dôvodov pre povolenie obnovy konania, nakoľko súd v konaní o povolenie obnovy nemá zákonnú právomoc preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní, ktoré sa skončilo právoplatným odsúdením (viď tiež R 35/1988, R 6/1997).

Krajský súd k tomu opätovne považuje za potrebné zdôrazniť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nemôžu byť považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých by malo dôjsť k nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v dôsledku nesprávneho výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Žiadne z ustanovení tretieho oddielu ôsmej hlavy tretej časti Trestného poriadku, upravujúcich obnovu konania, nezveruje súdu právomoc preskúmať a teda aj posudzovať dôvodnosť námietky smerujúce voči nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v pôvodnom konaní, najmä pri vykonávaní dôkazov a pri ich hodnotení. Z uvedených dôvodov preto ani krajský súd v tomto konaní nemá právomoc posudzovať dôvodnosť konkrétnych námietok odsúdeného v dôvodoch sťažnosti, teda dať aj vyčerpávajúce odpovede na odsúdeným v dôvodoch sťažnosti nastolené otázky, ktoré nie sú rozhodné pre posúdenie tejto veci. Krajský súd zároveň považuje za potrebné dodať, že svedecká výpoveď J. L. bol prečítaná postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní, teda nejde o novonavrhnutý dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní vykonaný.

Pokiaľ odsúdený v sťažnostnom konaní v rámci svojej argumentácie predložil aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/220/2013 zo dňa 12. júna 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2014, ide o rozhodnutie, ktoré bolo vydané a právoplatné pred tým, ako bolo právoplatne rozhodnuté pôvodnom v trestnom konaní odsúdeného. Po preskúmaní obsahu tohto rozhodnutia krajský súd navyše konštatuje, že netýka rozhodných skutkových okolností na podklade, ktorý bola uznaná vina odsúdeného v pôvodnom konaní, preto nejde o dôkaz, ktorý by sám alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi mohol viesť k inému rozhodnutiu o vine odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že odsúdeným napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania je správny a zákonný a sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Preto bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.